

Profesionālā ētika praksē: LSDB gadījumu skaidrojumi

2026.gada oktobris · Sagatavoja Mārtiņš Moors

Šeit apkopoti 13 prakses gadījumi un to ētiski pareizie risinājumi, kas sakārtoti septiņās tēmās. Materiāls balstīts uz Latvijas Sociālo darbinieku biedrības (LSDB) Ētikas komisijas lēmumiem un konsultācijām, institūciju ētikas komisiju lēmumiem un LSDB pārstāvju publicētiem skaidrojumiem žurnālā “Sociālais darbs Latvijā”.

Visi apraksti ir anonimizēti un vispārināti. Tie nav pamats kāda konkrēta sociālā darbinieka rīcības vērtēšanai, bet palīdz atpazīt līdzīgas situācijas savā praksē. Atsauces dotas uz spēkā esošo [Latvijas sociālo darbinieku ētikas kodeksu](#) (apstiprināts 2022. gada 28. maijā). Ja gadījums izskatīts pēc iepriekšējā kodeksa, punkti norādīti pēc jaunās redakcijas.

Katrs ieraksts sastāv no četrām daļām: **Situācija**, **Ētiski pareiza rīcība**, **Pamatojums** un **Avots**. Ja jums ir jautājums par līdzīgu situāciju, to var iesūtīt LSDB mājaslapas sadaļā “Jautājumi par ētiku” vai uz e-pastu etika.lsdb@gmail.com. Atbilde tiek sniegta 10 darba dienu laikā.

1. Konfidencialitāte un atbildīga informācijas izmantošana

Nekādu klienta informāciju nekādos apstākļos nedrīkst nodot trešajām personām. Īpaši telefoniski. Arī tad, ja sociālajam darbiniekam šķiet, ka trešā persona ir labi informēta par klienta situāciju. Ja klients pats lūdz informāciju izpaust, sociālajam darbiniekam ir jāatturas no šādas rīcības, jo klientam vienmēr ir iespēja darīt to pašam.

1.1. Informācija par klientu sarunā ar trešajām personām

Situācija. Sociālais darbinieks telefonsarunās ar trešajām personām stāstīja par ģimenes apstākļiem, kas saistīti ar bērnu izņemšanu no ģimenes. Viņš stāstīja arī par policijas un citu iestāžu lēmumiem un klienta dzīvesvietu. Klients par to nebija informēts, un darbinieks nebija pārliecinājies par sarunu biedru identitāti un pilnvarojumu.

Ētiski pareiza rīcība. Pirms informācijas sniegšanas vienmēr jāpārliecināties, kas ir sarunu biedrs un vai viņam ir tiesības šo informāciju saņemt. Sensitīvu informāciju nenodot pa telefonu vai citiem neoficiāliem kanāliem. Iestādei ieteicams organizēt kopīgas mācības par konfidencialitāti praktiskās situācijās. Komisija konstatēja konfidencialitātes principa pārkāpumu.

Pamatojums. Ētikas kodeksa 4.5. punkts (konfidencialitāte un privātums) un 5.2.4. punkts (nekāda informācija nedrīkst tikt izpausta, klientu iepriekš neinformējot un nesaņemot viņa piekrišanu).

Avots. LSDB Ētikas komisijas lēmums par iesniegumu.

1.2. Klients pats lūdz sociālo darbinieku publiski stāstīt par viņa situāciju

Situācija. Sociālā pakalpojuma klientes piedalījās izklaides TV šovā. Pēc kliešu rakstiska lūguma viņu sociālie darbinieki kameras priekšā stāstīja par kliešu dzīves situāciju. Raidījumā bija redzamas arī citu klientu dzīvojamās telpas, un sabiedrībā tas radīja negatīvu rezonansi.

Ētiski pareiza rīcība. Klienta piekrišana neatceļ pienākumu atbildīgi izmantot informāciju. Klientam pašam vienmēr ir tiesības publiski stāstīt par sevi, taču sociālais darbinieks nedrīkst kļūt par aktīvu dalībnieku klienta privātās dzīves publiskošanā. Pirms publiskas rīcības jāizvērtē, kā to uztvers sabiedrība, kas nezina, ka darbinieks runā ar klienta atļauju. Lai aktualizētu sociālu problēmu, jāizvēlas profesionāli kanāli: rakstīt profesionālos izdevumos, politiku informēšana vai skaidri profesionāls viedoklis medijos. Komisija tiešu pārkāpumu nekonstatēja, bet atzina, ka kodekss interpretēts neatbilstoši.

Pamatojums. Ētikas kodeksa 5.2.5. punkts (konfidencialitāte jāievēro arī tad, ja klients pats lūdz nodot savu informāciju trešajai pusei), 4.5. punkts (atbildīga informācijas izmantošana), 5.1.2. punkts (profesijas prestižs) un 5.7.8. punkts (saziņa, kas negatīvi skar profesijas prestižu).

Avots. Pašvaldības iestādes Ētikas komisijas lēmums.

2. Profesionālās robežas un duālas attiecības

Ja sociālajam darbiniekam ar klientu ir arī ģimenes, personīgas vai citas attiecības, darbs ar šo klientu jānodod kolēģim. Turpmākā rīcība jāaskaņo ar atbildīgo iestādi.

2.1. Darba pienākumos atklājas, ka audžuģimenē dzīvo darbinieka radniece

Situācija. Sociālais darbinieks, apmeklējot audžuģimeni, tur nejauši sastapa savu nepilngadīgo radnieci. Darbs ar audžuģimeni uzreiz tika nodots citam darbiniekam. Tagad darbinieks zina, kur radniece dzīvo, un viņam ir ģimenes kontakti. Izmantot šo informāciju savos nolūkos būtu neētiski, bet gan bērnam, gan darbiniekam ir tiesības uzturēt saskarsmi ar radniekiem.

Ētiski pareiza rīcība. Darba nodošana kolēģim bija pareiza: sociālais darbinieks nestrādā ar ģimeni, ar kuru var izveidoties duālas attiecības vai kurā var būt grūti primāri domāt par klienta interesēm. Tad jāinformē bāriņtiesa par atklāto situāciju un par to, ka darbinieks atstādīts no darba ar šo ģimeni. Par turpmāko saskarsmi ar radnieci jākonsultējas ar bāriņtiesu, jo tā pārstāv bērna intereses. Darbinieks pats šo informāciju neizmanto.

Pamatojums. Ētikas kodeksa 4.8. punkts (profesionālā integritāte, robežas starp personisko un profesionālo dzīvi), 5.2.1. punkts (klienta intereses ir prioritāras), 5.2.9. punkts (izvairīties no dubultām lomām), 5.1.2. punkts (profesijas prestižs) un 3.5. punkts (integritāte: rīkoties godīgi, uzticami un atbildīgi).

Avots. LSDB Ētikas komisijas konsultācija.

3. Klienta pašnoteikšanās, cieņa un iejaukšanās robežas

Klienta izvēle ir jācieņa, kamēr viņš neapdraud savu vai citu dzīvību vai veselību. Kad apdraudējums ir, sociālajam darbiniekam jāinformē iestādes, kurām ir tiesības iejaukties.

3.1. Vientuļš seniors atsakās no palīdzības, un viņa stāvoklis pasliktinās

Situācija. Vientuļš seniors, kurš vairs nespēja par sevi parūpēties, vienmēr atteicās no sociālā dienesta palīdzības. Sociālais darbinieks palīdzēja viņam neformāli, kā kaimiņš, ārpus darba pienākumiem. Senioram parādījās izgulējumi, un viņš vairs nespēja piecelties, taču atteicās no ārsta un aprūpes.

Darbinieks to respektēja un nevienu neinformēja. Pēc dažām dienām ātro palīdzību izsauca citi kaimiņi, un notikums izraisīja sabiedrības sašutumu.

Ētiski pareiza rīcība. Palīdzības uzspiešana pret cilvēka gribu būtu pretrunā ar pašnoteikšanās tiesībām. Taču šīs tiesības ir prioritāras tikai līdz brīdim, kad situācija apdraud cilvēka veselību un dzīvību. Kad stāvoklis kļūst bīstams, sociālajam darbiniekam jāinformē veselības aprūpes vai sociālās aprūpes iestādes. Tas attiecas arī uz cilvēkiem, kuri nav viņa klienti, un uz situācijām, kad viņš palīdz neformāli. Komisija konstatēja pārkāpumu. Iestādēm ieteicams izstrādāt rīcības algoritmu šādām situācijām, un darbiniekam jāpiesaista mediķi, ja pašam trūkst zināšanu par veselības jautājumiem.

Pamatojums. Ētikas kodeksa 4.1. un 4.4. punkts (cieņa un pašnoteikšanās tiesības, ja tas neapdraud citu tiesības), 3.5. punkts (integritāte; īpaša atbildība pret aizsargājamām grupām, tostarp aprūpējamiem senioriem) un 5.1.2. punkts (profesijas prestižs). Komisija atsaucās arī uz Satversmē aizsargātajām tiesībām uz dzīvību un veselību un ASV Nacionālās Sociālo darbinieku asociācijas (NASW) ētikas kodeksa 1.02. punktu.

Avots. LSDB Ētikas komisijas lēmums par iesniegumu.

3.2. Cik tālu drīkst iejaukties, ja cilvēks šķiet sevi vai citus apdraudošs

Situācija. Sociālais darbinieks jautā: cik tālu drīkst iejaukties, ja redzams, ka cilvēks uzvedās neadekvāti, apdraud sevi un apkārtējos, bet pats to neapzinās?

Ētiski pareiza rīcība. Klients ir savas dzīves eksperts, un viņa situāciju nedrīkst mērīt pēc savas mērauklas. Likums sociālajam darbiniekam nedod tiesības uz piespiedu darbībām, tāpēc viņš pats piespiedu kārtā iejaukties nedrīkst. Ja klients apdraud savu vai citu dzīvību vai veselību vai izdara sodāmas darbības, jāinformē policija, bāriņtiesa vai mediķi. Situācija jāvērtē pēc faktiem, nevis emocijām, jo saasinātas reakcijas konfliktā ir bieži sastopamas. Iestādē ieteicams noteikt, kad darbinieks noteikti iejaucas un kad ne, un sarežģītus gadījumus analizēt supervīzijā.

Pamatojums. Ētikas kodeksa 4.4. un 5.2.7. punkts (pašnoteikšanās, palīdzēt klientam uzņemties atbildību par savu rīcību), 4.1. punkts (tiesības uz pašrealizāciju, ja tas netraucē citu tiesības) un 5.1.3. punkts (profesionālie ierobežojumi). Piespiedu rīcību paredz likums, piemēram, Ārstniecības likums.

Avots. LSDB pārstāvju skaidrojums profesionālajā izdevumā.

4. Darbs ar ģimenēm un konfliktējošām pusēm

Darbā ar ģimeni sociālais darbinieks saglabā neitralitāti pret pieaugušajiem un balstās faktos. Bērna intereses ir patstāvīga ieinteresētās puses intereses, un tās nav jāpielāgo neviena vecāka vēlmēm.

4.1. Ģimene nesadarbojas, melo un draud ar sūdzībām

Situācija. Vecāki jau vairākus gadus sagroza faktus, neuzklausa ieteikumus un uztver apsekojumus kā aizvainojumu. Ja vecāki nenodrošinās bērnu aprūpi, sociālais darbinieks solās izskatīt bērnu ievietošanu krīzes centrā. Vecāki atbild ar draudiem rakstīt sūdzības un sauks medijus.

Ētiski pareiza rīcība. Sociālajam darbiniekam ir neētiski draudēt ar varu, kas nav viņa kompetencē. Viņam nav tiesību noteikt bērna atrašanās vietu, un ievietošana krīzes centrā nav sods par ieteikumu neizpildi. Tā ir izņēmuma rīcība bērna interesēs, ja bērna dzīvība vai veselība ir apdraudēta. Darbiniekam

jāizprot ģimenes situācija, jāizvērtē riski pēc normatīvajos aktos noteiktajiem kritērijiem un, ja risks ir augsts, jāinformē bāriņtiesa. Melošana jāskata profesionāli, kā uzticēšanās trūkuma vai baiļu pazīme, nevis kā personisks aizvainojums. Darbinieks turpina pildīt savu lomu un informē klientus par viņu rīcības sekām.

Pamatojums. Ētikas kodeksa 5.1.1. punkts (izprast klientu un klienta sistēmu), 5.1.3. punkts (profesionālie ierobežojumi), 5.2.2. punkts (uzticēšanās), 5.2.7. punkts (palīdzēt klientam uzņemties atbildību) un 5.2.11. punkts (pildīt savu lomu arī tad, ja klients nepilda savus pienākumus).

Avots. LSDB pārstāvju skaidrojums profesionālajā izdevumā.

4.2. Šķirts vecāks apvairo sociālo darbinieku, ka tas nostāties otra vecāka pusē

Situācija. Šķirti vecāki ilgstoši konfliktē un iesaista strīdā arī bērnus. Māte sūdzējās, ka sociālā darbiniece aizstāv tēva pozīciju un pret viņu izturas aizspriedumaini. Iemesls bija darbinieces piezīme par to, kā māte organizēja bērna psihologa konsultācijas. Izrādījās, ka darbiniece strādā ar tēva ģimeni, bet ar mātes ģimeni strādā cits darbinieks.

Ētiski pareiza rīcība. Ja darbinieks rīkojas bērna interesēs un tās nesakrīt ar viena vecāka vēlmēm, tas nav neētiski. Pārkāpums netika konstatēts, jo darbiniece balstījās psihologa un pakalpojumu sniedzēju atzinumos un gadījums tika uzraudzīts. Ieteicamā prakse šādos gadījumos:

1. Ar katru konfliktējošo vecāku strādā cits sociālais darbinieks.
2. Abus gadījumus koordinēti uzrauga vecākais sociālais darbinieks.
3. Iesaistītie darbinieki gadījumu kopīgi izskata kovīzijā.
4. Lēmumi balstās citu speciālistu viedoklī, atzinumos un rekomendācijās.
5. Īpašu uzmanību pievērš bērna labākajām interesēm, jo vecāki var savas intereses stādīt augstāk par bērna interesēm.

Pamatojums. Ētikas kodeksa 3.1. punkts (kalpošana, neitralitāte), 5.2.1. punkts (klienta vajadzības ir prioritāras), 5.2.5. punkts (konfidencialitātes nosacījumi starp ģimenes locekļiem, tostarp bērniem) un 5.7.6. punkts (lēmumus balstīt uz pierādījumiem, nevis pieņēmumiem). Komisija pārbaudīja arī pašvaldības darbinieku ētikas kodeksa prasības: rīkoties taisnīgi un balstīties tikai objektīvā un pārbaudītā informācijā.

Avots. Pašvaldības iestādes Ētikas komisijas lēmums.

5. Sadarbība ar kolēģiem, citām iestādēm un vadību

Iebildumi pret citu speciālistu lēmumiem vai pret iestādes praksi jārisina caur vadību un noteiktām procedūrām, nevis sarunās ar trešajām personām.

5.1. Sociālais darbinieks sarunā ar trešo personu kritizē citas iestādes lēmumus

Situācija. Telefonsarunās ar trešajām personām sociālais darbinieks apstiprināja nepārbaudītus apgalvojumus, ka citas iestādes lēmumi ir prettiesiski. Viņš arī kļūdaini nosauca, kurš darbinieks lēmumu pieņēmis. Iesniedzējs uzskatīja, ka pārkāpts Ētikas kodeksa 5.4.2. punkts par sadarbību ar kolēģiem.

Ētiski pareiza rīcība. Šaubas par citu iestāžu lēmumiem jārisina iestādes vadības līmenī, nevis jāpauž subjektīvs viedoklis sarunās ar trešajām personām. Pirms informācijas nodošanas jāpārlicinās, ka tā ir precīza. Komisija konstatēja necieņu pret citu speciālistu kompetenci un neprecīzas informācijas sniegšanu. Svarīgs skaidrojums: Ētikas kodeksā “kolēģis” ir darba biedrs tajā pašā iestādē. Attiecības ar citu iestāžu darbiniekiem regulē starpinstitutionālās sadarbības standarti, tāpēc 5.4.2. punkta pārkāpums netika konstatēts.

Pamatojums. Ētikas kodeksa 5.3.1. punkts (ciena kolēģu un citu nozaru speciālistu kompetenci, tostarp atbildība par sniegtās informācijas precizitāti). 5.4. punkts (sadarbība ar kolēģiem) attiecas tikai uz vienas iestādes darbiniekiem.

Avots. LSDB Ētikas komisijas lēmums par iesniegumu.

5.2. Iestādes prakse vai vadības rīcība ir pretrunā ar klienta interesēm

Situācija. Sociālais darbinieks redz, ka iestādes prasības, resursi vai vadības lēmumi nav klienta interesēs vai ir neētiski. Iestādē nav kārtības, kā šādas situācijas risināt, un nav noteikts, kā tiek vērtēts darbinieka darbs un slodze.

Ētiski pareiza rīcība. Rīkoties pakāpeniski:

1. Ar argumentiem un pierādījumiem vērsties pie sava tiešā vadītāja un nosaukt problēmu pēc iespējas agrīni, kamēr konflikts nav saasinājies.
2. Pārbaudīt savas pozīcijas pareizību, runājot ar pieredzējušu kolēģi, un meklēt domubiedrus.
3. Izmantot iestādes procedūras. Ja tādu nav, prasīt vadībai tās izveidot. Situāciju rosināt izskatīt iestādes ētikas komisijā, bet, ja tādas nav, LSDB Ētikas komisijā.
4. Tikai kā pēdējo līdzekli, ja ir objektīvi pierādījumi par nopietnām nelikumīgām darbībām, vērsties ārējās atbildīgajās iestādēs, tostarp Trauksmes celšanas likumā noteiktajā kārtībā.

Par šādu rīcību darbinieku sodīt nedrīkst. Darbinieks var prasīt skaidrus kritērijus sava darba vērtēšanai, un savu darbu viņš rūpīgi dokumentē. Organizācijas kārtību nosaka vadītājs, un viņš arī atbild par sekām, ja tās nav.

Pamatojums. Ētikas kodeksa 5.5.1.–5.5.5. punkts (standarti attiecībā uz institūciju un vadību), 4.3.4. punkts (vērst uzmanību uz neadekvātām procedūrām un resursiem) un 3.1. punkts (kalpošana). Trauksmes celšanas likums.

Avots. LSDB pārstāvja skaidrojums profesionālajā izdevumā.

6. Publiskā telpa, mediji un sociālie tīkli

Publiskā telpā sociālais darbinieks pārstāv profesiju. Par klientiem viņš publiski nerunā un nekad neizsakās nievājošā veidā.

6.1. Nievājošs ieraksts par klientu sociālajos tīklos

Situācija. Sociālais darbinieks sociālajā tīklā publiski aizskaroši izteicās par sava klienta izskatu un veselību. Ierakstā bija minēta klienta dzīvesvietas pašvaldība, vecums un ārējās pazīmes, tāpēc citi

iedzīvotāji klientu varēja atpazīt. Ziņa izplatījās medijos un izraisīja plašu sabiedrības sašutumu. Komisija situāciju vērtēja pēc sabiedrības rezonances, iesniegumu nesaņemot.

Ētiski pareiza rīcība. Sociālajos tīklos neizvietot informāciju par klientu vai tekstu, kas klientam var kaitēt vai ļauj viņu atpazīt. Komisija konstatēja četrus pārkāpumus: necieņa pret klientu, kaitējums sadarbībai ar viņu, konfidencialitātes pārkāpums un kaitējums profesijas prestižam. Iestādēm ieteicams kolektīvā pārrunāt Ētikas kodeksa prasības par cieņu, konfidencialitāti un informācijas lietošanu. Ieteicamas arī regulāras supervīzijas par profesionālajām vērtībām. Ja darbinieks nespēj savienot profesijas vērtības ar savām personīgajām, var būt jāapsver darba jomas maiņa.

Pamatojums. Ētikas kodeksa 4.1. punkts (cilvēka cieņa attieksmē, vārdos un darbībā), 5.6.1. un 5.6.3. punkts (sociālie tīkli), 5.2.2. un 5.2.4. punkts (konfidencialitāte), 5.1.2. punkts (profesijas prestižs) un 3.5. punkts (integritāte).

Avots. LSDB Ētikas komisijas atzinums.

6.2. Mediji nepamatoti kritizē sociālos darbiniekus

Situācija. Mediji sensacionāli atspoguļo gadījumu, kurā iesaistīti sociālā dienesta klienti, un nepamatoti vaino sociālos darbiniekus. Sociālie darbinieki jautā, kā sevi aizstāvēt, nepārkāpjot konfidencialitāti.

Ētiski pareiza rīcība. Atbildot medijiem vai iestādēm, runāt par mērķa grupu kopumā, nevis par konkrētiem cilvēkiem. Piemēram: “Šādos gadījumos sociālā darbinieka uzdevumi ir ...”. Neizpaust nekādas ziņas, pēc kurām var atpazīt klientu, īpaši par veselību. Skaidrot, ar ko profesionāls sociālais darbs atšķiras no citas palīdzības un kur ir tā robežas. Uz kritiku reaģēt profesionāli, nevis personiski un emocionāli, un vairo ticību profesijai. Ja profesionalitāte tiek nepamatoti apšaubīta publiski, var vērsties LSDB pēc konsultatīva atbalsta.

Pamatojums. Ētikas kodeksa 4.5. un 5.2.4. punkts (konfidencialitāte), 5.1.6. punkts (skaidrot profesijas vērtības un uzdevumus), 5.7.2. punkts (aizstāvēt profesiju no netaisnīgas kritikas) un 5.7.10. punkts (tiesības saņemt LSDB atbalstu). Fizisko personu datu aizsardzības prasības par īpašās kategorijas datiem.

Avots. LSDB pārstāvju skaidrojums profesionālajā izdevumā.

7. Profesionālā atbildība nestandarta situācijās

Ja ierastā rīcība nav iespējama, sociālais darbinieks savu rīcību izvēlas, balstoties uz profesijas vērtībām. Atbalstu klientiem viņš nepārtrauc.

7.1. Ārkārtējā situācijā tiešie kontakti ar klientiem ir ierobežoti

Situācija. Ārkārtējā situācijā (piemēram, epidēmijas laikā) daudzas iestādes slēdz durvis apmeklētājiem un mājas vizītes nav ieteicamas. Sociālie darbinieki jautā, cik daudz drīkst samazināt kontaktus ar klientiem un kad tas kļūst par pienākumu nepildīšanu.

Ētiski pareiza rīcība. Pilnīgi pārtraukt sociālos pakalpojumus nedrīkst, jo tas ir pretrunā ar kalpošanas un sociālā taisnīguma vērtībām. Jāatrod veids, kā turpināt sniegt atbalstu, izvērtēt jauno klientu vajadzības un pārskatīt esošo klientu vajadzības jaunajā situācijā. Saziņa ar klientiem jāorganizē radoši, apzinoties,

ka attālinātā saziņā klients var runāt mazāk brīvi. Darbinieks maina to, ko var mainīt: pielāgo telpas, nodrošina aizsardzības līdzekļus, maina tikšanās vietu. Viņš pieņem ierobežojumus, ko mainīt nevar.

Pamatojums. Ētikas kodeksa 3.1. punkts (kalpošana), 3.2. punkts (sociālais taisnīgums), 3.3. punkts (cilvēka cieņa), 3.4. punkts (cilvēku attiecību nozīmīgums) un 4.8.1. punkts (uzturēt un pilnveidot kompetenci).

Avots. LSDB pārstāvja skaidrojums profesionālajā izdevumā.

Avoti

1. [Latvijas sociālo darbinieku ētikas kodekss](#). LSDB, apstiprināts 2022. gada 28. maijā.
2. Goldmane, R. Sociālie darbinieki un ētika: Latvijas Sociālo darbinieku biedrības Ētikas komisijas atziņas. *Sociālais darbs Latvijā*, 2025, Nr. 1, 58. lpp. Gadījumi 1.1., 2.1., 3.1., 5.1. un 6.1.
3. Moors, M. Ētiskās dilemmas risināšana: Rīgas Labklājības departamenta pieredze. [Sociālais darbs Latvijā, 2018, Nr. 1](#), 47. lpp. Gadījums 1.2.
4. Moors, M. Profesionālās ētikas prasību ievērošana šķirtu vecāku konfliktu gadījumā. [Sociālais darbs Latvijā, 2021, Nr. 2](#), 54. lpp. Gadījums 4.2.
5. Moors, M., Lāss, I. Ētisko dilemmu risināšanas piemēri. [Sociālais darbs Latvijā, 2017, Nr. 1](#), 47. lpp. Gadījumi 3.2., 4.1. un 6.2.
6. Moors, M. Sociālā darba ētisko standartu attiecībās ar vadību raksturojums. *Sociālais darbs Latvijā*. Gadījums 5.2.
7. Moors, M. Ētisko vērtību aktualitāte ārkārtējās situācijas laikā. 2020. Gadījums 7.1.

Gadījumos 1.2., 3.2., 4.1., 4.2. un 6.2. avotā izmantots iepriekšējais (2001. gada) Ētikas kodekss, un šeit punkti norādīti pēc 2022. gada redakcijas. Moors (2019) apkopoja situācijas, ko iepriekšējais kodekss neregulēja, un daudzas no tām jaunajā kodeksā ir ietvertas.